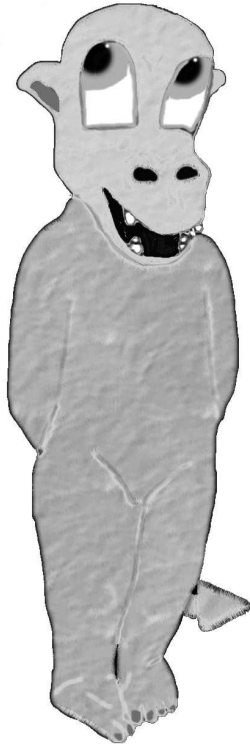

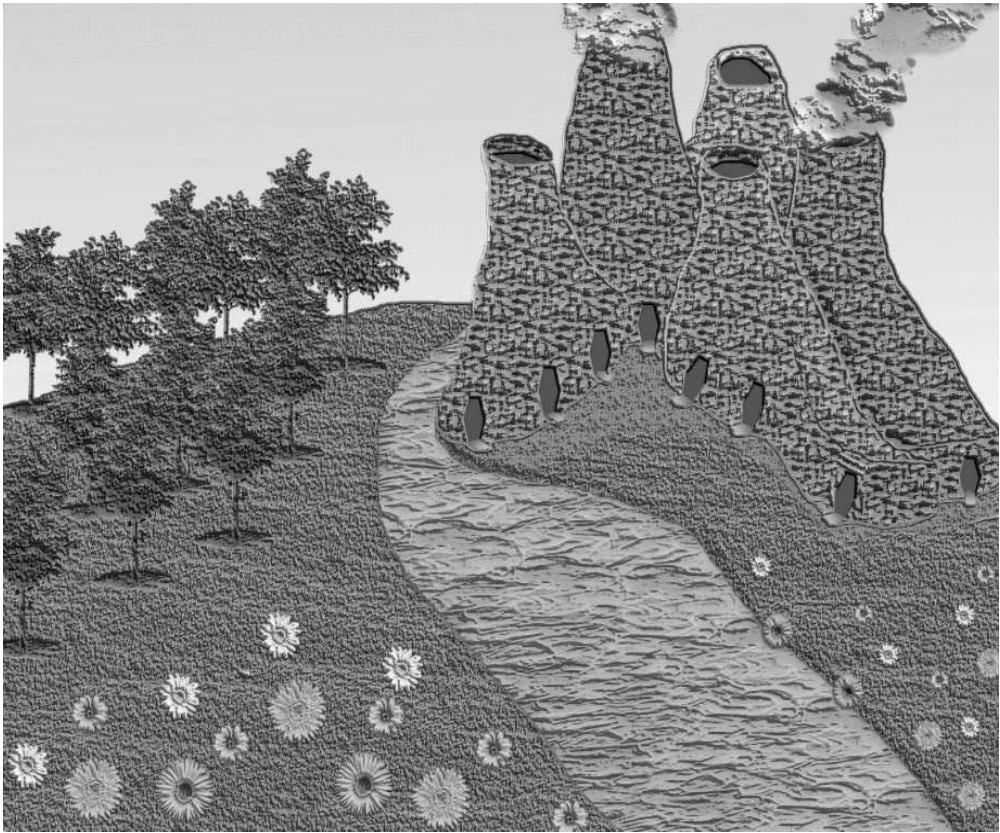

Een Vochtig Draakje

Geschreven door Dawn Avalon
Illustraties eveneens door Dawn Avalon
Vierde Uitgave 2017
Alle rechten voorbehouden.

In een andere wereld en een andere tijd, diep verborgen in het rijk der Fabelen daar lag het Drakendorp.

Het dorp bestond uit drie vuurspuwende bergen, waarin de drakenfamilies woonden. Net als de bergen - ook wel vulkanen genoemd - spuwden ook de draken vuur.

Nu spuwden de vulkanen niet vaak en dat vonden de draken erg jammer. Ze hielden er namelijk van om in de lava te zwemmen en spartelen. Ze hielden van alles dat maar met vuur te maken had en hekelden alles wat daar tegenover stond. Dat er nu juist in hún dorp een draakje zou komen, dat níet van vuur hield. Toch stond dit draakje op het punt geboren te worden.

Zijn moeder, mevrouw Kina Draak legde na zeven jaren, zeven eieren. De vuurdraken legden altijd zeven eieren, nooit meer en nooit minder. Tijdens een heerlijke zomer was het eindelijk zover.

Als bij toverslag lagen ze er opeens. Zeven rode eieren in zeven wiegjes. En zeven dagen lang lagen ze heerlijk zacht op een donzen kussen, warm gehouden door kleine wollen dekentjes. Een drakenmoeder zorgde altijd heel goed voor haar kleintjes. Iedere avond voor het slapen gaan legden de drakenouders voorzichtig een oor op de eieren. Een enkele keer hoorden ze dan zacht geklop of gesnurk uit het ei komen. Ze waren ervan overtuigd dat ze de meest blije en trotse drakenouders waren in heel het verborgen dierenrijk. Ze konden dan ook nauwelijks